

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: “Το μυστήριο της Παναγίας είναι η σωτηρία μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Σε κλίμα κατάνυξης τελέσθηκε το απόγευμα της Πέμπτης, 1 Αυγούστου 2024, η Ακολουθία του Εσπερινού και ο Παρακλητικός Κανόνας προς την Υπεραγία Θεοτόκο στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Τ.Κ. Λαμπερού, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεου.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης, αναφέροντας ότι: “Ξεκίνησε η πνευματική πορεία οπού από σήμερα μέχρι και την 15η του μηνός Αυγούστου θα ψάλλουμε την Παναγία μας, την Κυρία Θεοτόκο. Μια πορεία πνευματική και μια προσπάθεια, η οποία κάθε Ορθόδοξο Χριστιανό τον αγγίζει, τον ακουμπά. Τον ακουμπά, γιατί

προστρέχουμε όλοι μας στην Παναγία μας, την Μητέρα του Κυρίου, αλλά και τη Μητέρα όλων μας. Και γύρω από το ιερό της πρόσωπο υπάρχει, υφίσταται, διενεργείται και πραγματοποιείται και η δική μας σωτηρία.

Ένας ολόκληρος μήνας λοιπόν, γεμάτος από το ευλογημένο πρόσωπό της. Είναι η Κυρία του ουρανού, η Κυρία της γης, η Κυρία των καρδιών μας. Και ήδη έχουμε ξεκινήσει αυτήν την πνευματική μας πορεία, με την αποψινή Ακολουθία μας, με τη νηστεία που ήδη έχει ξεκινήσει από σήμερα το πρωί. Με τις προσευχές μας. Με την προετοιμασία μας στον πνευματικό για να εξομολογηθούμε. Και μαζί με τη νηστεία μας σε κάθε Θεία Λειτουργία που πρέπει να κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού και να απολαμβάνουμε αυτής της αθανασίας της ζωής που ο Χριστός χαρίζει σε όλους μας και όπου μέτοχος και αυτής της πνευματικής χαράς, αλλά και το πρόσωπο το οποίο μας εξασφάλισε την παρουσία του Χριστού στη γη, είναι η Παναγία, η Κυρία Θεοτόκος, η Μητέρα του Θεού. Πάρα πολλά ψάλματα, θα ακούσουμε κάθε βράδυ μαζί με την ακολουθία του Εσπερινού που θα πρέπει να τελείται και με τις Παρακλήσεις τον Μικρόν και τον Μεγάλον Παρακλητικό Κανόνα, για να προσφέρουμε πράγματι, ύμνους πνευματικούς και άνθη ευλαβείας στο πρόσωπο της Κυρίας Θεοτόκου.

Ένας από τους πρώτους ύμνους που ξεκινάνε οι παρακλήσεις μας, είναι το Απολυτίκιο, το οποίο ψάλλουμε αμέσως μετά από το «Θεός Κύριος» και το οποίο λίγο πολύ όλοι μας το έχουμε ακούσει και το γνωρίζουμε «Τή Θεοτόκο εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν, έν μετανοία...», μια πολύ πλούσια και βαθιά προτροπή σε όλους μας, του ιερού υμνωδού, να προστρέξουμε στην Παναγία μας. Δεν έχουμε καλύτερο, ωραιότερο, ομορφότερο, χαριτωμένο, πιο χαριτωμένο πρόσωπο από το πρόσωπο της Παναγίας μέσα στην Εκκλησία μας. Γι' αυτό και βλέπουμε ότι όταν μπαίνουμε στους ορθοδόξους ναούς μας και το μάτι μας πάει στο τέμπλο και μετά στο βάθος στην κόγχη του Ιερού Βήματος, εκεί την βλέπουμε αγιογραφημένη την Κυρία Θεοτόκο, την Πλατυτέρα των Ουρανών, η οποία ενώνει τον Θεό με τον άνθρωπο, τον ουρανό με τη γη. Προστρέχουμε λοιπόν στην Παναγία, «Τή Θεοτόκο εκτενώς νύν προσδράμωμεν...», – δράμωμεν – τρέχουμε προς την Παναγία μας και την παρακαλούμε. Και πώς προστρεχόμαστε; Πώς προστρέχουμε στην Κυρία Θεοτόκο; Ψάλλουμε και της προσφέρουμε ύμνους και προστρεχόμαστε σε αυτήν με ταπείνωση.

Ταπεινωνόμαστε ενώπιον της Κυρίας Θεοτόκου. Όλοι μας έχουμε ταπεινωθεί ενώπιον των γονέων μας, ενώπιον της μητέρας μας. Μας έχει ανακαλέσει στην τάξη για κάποια πράγματα τα οποία κάναμε και δεν έπρεπε να τα κάνουμε. Και το ίδιο και η Παναγία μας, η γλυκιά Μητέρα, η οποία μας δέχεται εν μετανοία όμως, μετανοούμε γι' αυτά τα οποία έχουμε κάνει και αγωνιζόμαστε πνευματικά, ώστε να διορθωθούμε στη ζωή μας. Και το επιτυγχάνουμε αυτό, ξέρετε, αδελφοί μου, όταν πράγματι, αγαπούμε και πιστεύουμε την Παναγία μας και προσπαθούμε να της μοιάσουμε. Γιατί και η Παναγία μας, δεν ήταν κάτι άλλο διαφορετικό από όλες τις γυναίκες του κόσμου, από την μητέρα μας, την σύζυγό μας, από την κόρη μας, από τους συγγενείς μας. Δεν ήταν κάτι διαφορετικό. Μια γυναίκα ήταν κι εκείνη, η οποία όμως με πολύ ταπείνωση στην πρόσκληση του Θεού, ώστε να γίνει το δοχείο της χάριτος για να κατέβει ο Θεός στην γη, εκείνη έσκυψε το κεφάλι της και προσέφερε ολόκληρο το είναι της, τον εαυτό της, την ζωή της με πολλή ταπείνωση στην κλήση του Θεού. Αυτό που λείπει από εμάς. Εμείς δεν έχουμε ταπείνωση, δεν έχουμε ουσιαστική ταπείνωση. Και αν κάνουμε πως έχουμε ταπείνωση, ταπεινολογούμε πολλές φορές, χωρίς η καρδιά μας να είναι τεταπεινωμένη ενώπιον του Θεού. Πράγματι, ενώπιον του Θεού, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων, γιατί και οι άνθρωποι είναι εικόνες του Θεού και ενώπιον των ανθρώπων σφάλλουμε, και τους ανθρώπους στενοχωρούμε και ενώπιον και αυτών θα πρέπει να ταπεινωνόμαστε και να ζητούμε συγνώμη.

Δεν είμαστε μόνο εμείς κάτι σπουδαίο και μεγάλο, αλλά είναι και οι άλλοι εξίσου σπουδαίο και μεγάλο σαν και εμάς. Η Εκκλησία μας και η Παναγία μας, μας μετατρέπει, μας μεταποιεί σε προσωπικότητες, ολοκληρωμένες προσωπικότητες. Θα πρέπει να έχουμε ταπείνωση μέσα μας. Να αποδεχθώ ταπείνωση, τι σημαίνει; ότι αποδέχομαι τον Θεόν και αποδέχομαι και τους άλλους. Αυτό σημαίνει ταπείνωση. Το να λέμε πολλές κουβέντες δεν έχει κανένα αποτέλεσμα. Αυτό σημαίνει λοιπόν ότι αποδεχόμαστε τους άλλους. Και μέσα σε αυτήν την αποδοχή μας, αφού αποδεχόμαστε τους άλλους, προσερχόμαστε στο μυστήριο της Παναγίας. Γιατί το μυστήριο της Παναγίας είναι η σωτηρία μας. Είναι αυτή που μας αποκαλύπτει τον Χριστό και μας Τον φέρνει μπροστά μας. Γι' αυτό και μέσα σε αυτήν την καθημερινότητα του βίου μας, της ζωής μας, που, όλοι μας κάνουμε πολλά και διάφορα πράγματα, καλά και κακά, σπουδαία και μη σπουδαία, μικρά και μεγάλα, έτσι προσερχόμαστε ενώπιον της Παναγίας με κατάνυξη και με ταπείνωση, αλλά και με ένα ακόμη προσόν, το οποίο είναι πολύ μεγάλο προσόν για μας τους Ορθοδόξους, «εν μετανοία», με μετάνοια, «μεταβολή του νοός», να αλλάξουμε δηλαδή τον κακό μας εαυτό, τις κακές μας συνήθειες, αυτά τα οποία πολλές φορές κάνουμε και βλάπτουμε πρώτα τον ίδιο μας τον εαυτό, χωρίς να το κατανοήσουμε, γιατί είμαστε εγωκεντρικοί και δεν καταλαβαίνουμε πόσο κακό κάνουμε πολλές φορές στον εαυτό μας, αλλά και παράλληλα δημιουργούμε και προβλήματα στους άλλους ανθρώπους. Και αυτά τα δύο, όπου σφάλουμε και δημιουργούμε πρόβλημα στον εαυτό μας και στους άλλους, είναι αστοχίες που η

Εκκλησία τις ονομάζει αμαρτίες. Και ερχόμαστε στον θρόνο της Χάριτος και κυρίως μπροστά στην Παναγία Μητέρα μας, που μπορεί να μας καταλάβει περισσότερο από κάθε άλλο άνθρωπο, «εν μετανοία», με μετάνοια και καλούμαστε να αλλάξουμε. Μεταβολή του νοός σημαίνει μετάνοια. Να αλλάξουμε τη σκέψη μας, να αλλάξουμε τις θέσεις μας, να επανατοποθετηθούμε ενώπιον του Θεού και ενώπιον των άλλων και ενώπιον του εαυτού μας. Εάν το κατορθώσουμε αυτό, αν το επιτύχουμε αυτό, πράγματι θα είμαστε θεοειδείς άνθρωποι. Ο ίδιος ο Θεός θα ανακοινώσει μέσα μας, θα μας χαριτώσει και ο αγώνας μας θα συνεχίζεται, ο αγώνας μας θα βελτιώνεται και ο αγώνας μας θα επιφέρει πολύ ωραία αποτελέσματα. Λοιπόν εύχομαι για να μη σας κουράσω περισσότερο, αφού σας ευχαριστήσω που είμαστε όλοι μαζί απόψε και προσευχηθήκαμε και εκτελέσαμε την πρώτη Ιερά Παράκληση προς το υπερευλογημένο πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού στην Κυρία Θεοτόκο μας.

Αφού σας ευχαριστήσω για όλα αυτά, να σας παρακαλέσω να αγωνιστούμε όλοι μας και αυτήν την χρονιά, από σήμερα, μέχρι και την ημέρα της μνήμης της και να

χαρούμε πνευματικά με την δική της μετάσταση στους ουρανούς, μαζί με την ένδοξη Κοίμησή της, ώστε να αγάλλεται η καρδιά μας. Και να προστρέχουμε, να συνδράμουμε στην Παναγία μας, εν ταπεινώσει, εν μετανοία και με προσευχή πολλή, ώστε να χαιρόμαστε αυτήν την χαρά, που χαίρονται και οι άγγελοι που συναναστρέφονται το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού.

Καλό μήνα, καλή πορεία πνευματική. Καλή δύναμη στον αγώνα τον πνευματικό και στη νηστεία και στη μετάνοιά μας. Και η Παναγία να επιστηρίζει όλους μας και να μας ευλογεί. Να ψάλλουμε λοιπόν όλοι μαζί αυτά τα πολύ ωραία Εξαποστειλάρια, για να υμνήσουμε όχι μόνον με τα χείλη μας, αλλά και με την καρδιά μας, κυρίως μέσα από το βάθος της καρδιάς μας, το πρόσωπο της Παναγίας μας, του Θεού”.

